

جدول ۱. بررسی مطالعات گذشته در رابطه با مکمل‌یاری قارچ گانودرما لوسیدوم در دیابت ملیتوس (مدل حیوانی و انسانی)

مؤلفین (سال انتشار)	گروه هدف	اجزا و عوامل مؤثر مورد مطالعه	مدت درمان / نحوه درمان	نتیجه اصلی	دیگر اثرات / عوارض	مکانیسم احتمالی	مقایسه با دارو
چا و همکاران (۲۰۰۴) [۲۴]	موش‌های دیابتی شده با استرپتوزوتوسین (rats)	شیر تخمیر شده قارچ گانودرما	۵۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن به صورت صفاقی به مدت سه هفته	کاهش قند خون، افزایش انسولین پلاسما، کاهش تست تحمل گلوکز خوراکی			
ژانگ و همکاران (۲۰۰۴) [۲۵]	موش‌های نرمال (mice) ناشتا	پلی‌ساکارید گانودرما لوسیدوم (GI-PS)	۲۵، ۵۰ و ۱۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن به صورت صفاقی	کاهش سطح گلوکز خون (وابسته به دوز)	افزایش سطح انسولین پلاسما با دوز ۱۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم بعد از یک ساعت تزریق، بدون اثر بر ترشح انسولین روی سلول‌های جزایر لانگرهاس	افزایش ترشح انسولین از طریق سهولت جریان Ca^{++} به سلول‌های بتا پانکراس	
محمد و همکاران (۲۰۰۷) [۲۶]	موش‌های دیابتی شده با الوکسان (rats)	عصاره آبی قارچ گانودرما لوسیدوم	۲۵۰، ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن به صورت صفاقی	کاهش سطح قند خون (در دزهای ۱۰۰۰ و ۵۰۰ میلی‌گرم)			
ستو و همکاران (۲۰۰۹) [۱۴]	موش‌های دیابتی شده با الوکسان (rats)	عصاره آبی قارچ گانودرما لوسیدوم	۰/۰۰۳، ۰/۰۳، ۰/۳ گرم بر کیلوگرم وزن بدن به مدت چهار هفته گاوژ	کاهش سطح گلوکز خون (در هفته اول با دو دز بیشتر)	کاهش بیان ژنی سطح فسفوانول پیروات کربوکسیناز		
جیا و همکاران (۲۰۰۹) [۲۷]	موش‌های دیابتی شده با استرپتوزوتوسین (rats)	پلی‌ساکارید گانودرما لوسیدوم	دزهای ۶۰، ۱۲۰ و ۱۸۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن	کاهش معنی‌دار سطح گلوکز خون (وابسته به دوز)، افزایش سطح انسولین	افزایش معنی‌دار آنتی‌اکسیدان‌های غیر آنزیمی و آنزیمی سرمی و کبدی، ویتامین A، ویتامین C و آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی GSH و CAT، SOD، GPX و GR		
اولوبا و همکاران (۲۰۱۰) [۲۸]	موش‌های دیابتی شده با استرپتوزوتوسین (rats)	عصاره آبی گانودرما لوسیدوم	۱۰۰ و ۲۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن به مدت چهار هفته	کاهش سطح گلوکز (وابسته به دوز)، افزایش سطح انسولین پلاسما	کاهش مصرف غذا، کاهش وزن، بهبود پروفایل لیپیدی		
تنگ و همکاران (۲۰۱۱) [۲۹]	موش‌های دیابتی نوع ۲ (mice)	هاگ‌های گانودرما لوسیدوم معروف به FYGL	۵۰ و ۱۵۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم در روز به مدت چهار هفته	کاهش سطح گلوکز (وابسته به دوز)			مقایسه با متفورمین
لی و همکاران (۲۰۱۱) [۳۰]	موش‌های دیابتی شده با استرپتوزوتوسین (mice)	پلی‌ساکاریدهای قارچ گانودرما لوسیدوم	۵۰ و ۱۵۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن به مدت ۲۸ روز	کاهش سطح گلوکز (وابسته به دوز)	کاهش سطح تری‌گلیسرید، LDL-C و افزایش سطح HDL-C		مقایسه با گروه کنترل مثبت دارویی، گلین کلامید
تنگ و همکاران (۲۰۱۲) [۳۱]	موش‌های دیابتی شده با استرپتوزوتوسین (rats)	عصاره پروتئوگلیکن به نام FYGL	۴۰ و ۱۲۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن	کاهش سطح گلوکز (در دز بالاتر)، افزایش سطح انسولین	کاهش سطح و فعالیت $PTP1\beta$ و افزایش سطح فسفوریلاسیون تیروزین، IR β -subunit در ماهیچه‌های اسکلتی موش‌های دیابتی شده، کاهش سطح اسیدهای چرب آزاد، تری‌گلیسرید، LDL-C و افزایش سطح HDL-C		
خیانو و همکاران (۲۰۱۲) [۳۲]	موش‌های دیابتی نوع ۲ (mice)	پلی‌ساکاریدهای قارچ گانودرما لوسیدوم	۱۰ و ۵۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن	کاهش سطح گلوکز ناشتا (وابسته به دوز)			
شفیعی‌نیک و همکاران (۲۰۱۲) [۳۳]	جزایر پانکراس جدا شده از موش (rats)	عصاره هیدروآلکلی قارچ گانودرما لوسیدوم	یک میلی‌گرم بر میلی‌لیتر	افزایش ترشح انسولین از سلول‌های پانکراس			